

MOZAIKA

Juozui Tininiui

Gyvenimas – mozaika;
Mozaika – akmenėlių sutartinė,
O kaipgi ten, kur jau nebus anei erdvės, nei laiko,
Ar bepažvelgsim į gyvenimo mozaiką,
Žemėje valandas atminę?

Štai juodos dienos susibūrę,
Tenai kapelyje viltis žaliuoja...
Kaip mylimosios melsvos akys žiūri
Tikėjimo metų sklypeliai,
O ten, o ten saujelė
Violeto mirguliuoja:
Vigilijos, gavėnios, pasninkai, budėjimai...
Tik šie kristalai kelia man nusistebėjimą:
Juose tebedega saulėlydžių ir ryto žaros.
Tai ašaros...ašaros....ašaros...
Gydančios ir geros.

Ak, net nebūta laiko sustoti
Ir pamąstyt, pamedituoti
Dedant nors plytelę paskutinę...
O juk gyvenimas – mozaika;
Mozaika – akmenėlių sutartinė.

1957

Elena Tumienė